

عەقىدەى مەولەوى بە پەخشانى كوردى

ھەر لەم ماوەدا كە سەرگەرمى كۆكردنەوھو لىكۆلینەوھى دەقنامە بووم لە كەشكۆلێكدا (پاشماوھى) يان بەشێك لە (عەقىدەى مەولەوى) م بە پەخشانى كوردى دۆزىيەو، ھەرچەند ئەم دەقەم لە بەرگى ھەشتەمى بوژاندنەوھى مژووى زانايانى كوردى...شدا دانا بۆ بلاوكردنەوھى، وام بە باش زانى لێرەيشدا لە تەك دەستە خوشك و ھاوړپكانيدا بلاوى بكەمەوھى، بۆئەوھى ھەر كەسێك ويستى لىكۆلینەوھى لەسەر تىكستى كوردى بكات زياترين نوسخەو سەرچاوەى لەبەردەستدا بێت.

بۆ ئەم دەقەيش و دەقەكانى ديش ئەگەر لە نوسخەيەك زياتريانم لەبەردەستدا بێت بەراوردیان دەكەم و جياوازييەكانيان لە پەراويزەوھى ديارى دەكەم لەو بەولاه، چەند روونكردنەوھى سەرنجىكى لى دەرچييت، كارى لىكۆلینەوھى لىكدانەوھى ماناو مەبەستى زمانەوانى و، جياوازيى زاراوھى، بەپيى كۆنى و نوێى و دوورى و نزيكى شويئەكانيان و... دادەنيم بۆ كەسانى پسپۆر و خەمخۆر شارەزاي ئەو بابەتانه؛ چونكە ئەوھى من مەبەستمە- و لە سەرەتاي كارىشمەوھى مەبەستم بوو- ئەوھى تەتوانم دەقى كۆن و لەبىركراو و نزيكەبەلاو مۆتەكەى لەناوچوون، لە لەناوچوون پزگار بكەم. ئيتىر دواى ئەوھى دەقەكان لەبەردەستدا بوون ئەمۆبى يا سبەى ئەم ھەولانەى من و كەسانى ديش، لە ھەر شوێن و لايەكەوھى خەريك بن، يەك دەرڤين و خەرماني گەورەى كەلەپوورى كوردپيان لى پيكديت و، كوتان و شەن و كەوكردن و سووركردنى خەرماني بەسامانى ئەو سامانە بە ھەنگاو و قۇناغەكانى دى تەواو دەبێت.

دۆزىنەوھى دانراوێكى مەولەوى بە پەخشانى كوردى

ئەوكاتە كە نووسيم: مەولەوى شاعيرى عەقىدەو سروش و تەصەووف و،^(۱) بە پلەى يەكەم بە شاعيرى عەقىدەم دانا، دوور نەپۆيشتبووم و مەبەستم پيكاو: چونكە ئەوھى مەولەوى زۆرترين و بەپيژترين بەرھەمى لەو بوارەدايەو، ئەوھى سەرگەرمى نووسين بۆ ئەو لايەنە بوو ھىچكام لە لايەنەكانى دى بەو جۆرە نين. بۆيە سەير نييە شاكارەكانيشى ھەر لەو بوارەدا بن.

(۱) بە ناوونيشانى (عبدالرحيم المولى شاعر العقيدة والطبيعة والتصوف) وتاريكم نارد بۆ گۆڤارى (الأدب الإسلامى) دواى ئەوھى وشەى (والتصوف) و ئەوھى پيۆھندى بە تەصەووفەوھى ھەيە لىيان لايرد، لە ژمارە (۱۵)ى سالى ۱۴۱۸- ۱۹۹۷ى ئەو گۆڤارەدا بلاو بووھو.

تا ئىستە ئاگامان لە دانراوەکانى (الفضيلة) و^(۲) (عەقیدەى مەرضیە)^(۳) و (زوبەدى عەقیدە) و^(۴) (عەقیدەى مەولەوى)^(۵) و (الفوائج)^(۶) بوو و هەیه، بەلام ئەوەى کە باسى نەکراوە، بەبیری کەسدا نەهاتوو ئەوەیە مەولەوى پەخشانی کوردیى ھەبێت^(۷).

ماوەیەکە بە بۆنەى ئەوەوە کە چەند سەرچاوەى نایابى دیوانى مەولەویم دەست کەوتوو لە لایەکەو کە دەکری کەرستەى لیکۆلینەوێهەى باشى دیوانى مەولەوى بن و، لە لایەکى دیشەو تا ئىستە دووسى کارى نوێ بۆ دیوانى مەولەوى کراون ھىچیان لە ئاستى ئەوەدا نین کارى لیکۆلینەوێهەى دیوانى مەولەوێیان لە دوا قوناغ نزیک کردبێتەو...^(۸) بیر لەو دەکەمەو منیش خۆم لەو بوارەدا تاقى بکەمەو، ھەول بەدەم لەبەر پۆشنایى ئەو سەرچاوانەدا کە لە دەستمان و، ئەو تەجرەبانەیش لە پێگەى لیکۆلینەوێهە بەدەستم ھێناون، کاریکی نوێ بۆ دیوانى مەولەوى بکەم.

لەم پووەوە لەگەڵ چەند کەسدا رام ئالوگۆر کردوو، ئەوانەیش بزانم سەرچاوەیان لەلا دەست دەکەوێ داواى یارمەتیم لى کردون. یەکیک لەوانە براى خوشەوێستم

(۲) ئەم کتیبە مامۆستا مەلا عەبدولکەرىمى مودەرپس شەرحى لى کردوو بە ناوێشانى (الوسيلة في شرح الفضيلة) سالى ۱۳۹۲ھ - ۱۹۷۲م لە (مطبعة الأرشاد) لە بەغدا چاپ بوو.

(۳) مامۆستا مەلا عەبدولکەرىمى مودەرپس شەرحى لەم کتیبەیش کردوو و سالى ۱۴۰۷ھ - ۱۹۸۸م لە چاپخانەى (الخلود) لە بەغدا چاپ بوو.

(۴) بڕوانە: حەمە صالح حاجى مەلا موحەممەدى گەلالە، زوبەدى عەقیدە، حوکومەتى ھەرىمى کوردستان، وەزارەتى پۆشنەبیری، بەرپۆهەبەریتى گشتى چاپ و بلاوکردنەو، ۲۰۰۰ى زاینى، ۲۷۰۰ى کوردی.

(۵) ئەم کتیبەیش نامیلکەیکە بە شیعری کوردیى سۆرانى، من دوو جار چاپم کردوو. جارى یەکەم سالى ۱۹۷۷ لە چاپخانەى کۆری زانیاری کوردی لە بەغدا. جارى دووهم لە ژمارە ۱۳۰/۱۹۹۳ى گۆقارى پۆشنەبیری نویدا لە بەغدا.

(۶) ئەم کتیبەیش بە زمانى فارسىیە و مامۆستا مەلا عەبدولکەرىمى مودەرپس شەرحى لى کردوو بە ناوى (فوائد الفوائج) سالى ۱۴۱۶ھ - ۱۹۹۵م لە چاپخانەى (دار الحرية) لە بەغدا چاپ بوو.

(۷) بەلێ پەخشانی زۆرى کوردیى مەولەویمان تا ئىستە نەدیو، بەلام خوشەختانە شەرفى ئەوهم پى برا یەکەم کەس بووم نمونەى کەمى پەخشانی کوردیى مەولەوى بخەم سەر لاپەرەى میژووى ئەدەبى کوردی. (بڕوانە ژمارە ۶ى گۆقارى کۆری زانیاری کوردی، محەمەد عەلى قەرەداغى، شارۆیکە لە باخچەى ئەدەبى مەولەوى دا)

(۸) وەکارەکانى مامۆستایان صدیقی بۆرەکەبى و، حەکیمی مەلا صالح و، دوا کاریش مامۆستایان حەسەن گۆران و، محەمەد حىجازى.

مامۆستا حەمەى حەمە باقىيە كە لەم ماوەدا لە ئێران كۆمەڵەك سەرچاوەى نايابى دەستخەتى كوردى بە دەست هێنابوو و، وێنەيانى دا بە كۆپى زانىارى كوردستان. يەكێك لەوانە ئەو دەستخەتەى ديوانى مەولەوى بوو كە نووسەرەكەى نووسىويه لەبەر دەستخەتى مەولەوى نووسىويه تىهوه.

داواى وێنەى ئەم دەستخەتەم لە مامۆستا حەمەى حەمە باقى كرد، پاش ماوەيەك عەسرىك تەشريفى هێنا بۆ مالمەن و، وێنەى دەستخەتەكەى بۆ هێنابووم و، لەتەك وێنەى دەستخەتەكەدا وێنەى كەشكۆلكيشى بۆ هێنابووم. سەرەتا سەبرى ديوانى مەولەوىم كرد كە لەو كەشكۆلەدا لە ديوانى هەموو شاعيرانى دىكە بايەخى زياترى پى درابوو و نزيكەى (١١٤) پارچە شيعرى مەولەوى تىدا بوو، داواى ئەوه كە سەرنجى بابەتەكانى دىم دا بەشێك لە (عەقىدەى مەرضىيە) كەى مەولەوى بە شپىزەيى تىدا بوو، داواى ئەوه پەخشانىكى كوردىم لە بابەتى عەقائىدا بىنى، كە دەستم كرد بە خوێندنەوهى سەرەتاكەى، داواى خوێندنەوهى دووسى دىر هاتمە سەر ئەو برۆايە دانراوى مەولەوىيە. كە زياتر سەرنجىم داو لەگەڵ دىرەكانىدا رۆيشتم بىنىم زۆر نزيكە لە عەقىدەى مەرضىيەكەوه، بۆيە عەقىدەى مەرضىيەكەم هێناو كەوتمە بەراورد كردنى لەتەك دەستخەتەكەدا، پاش كەمێك بەراورد كردن بەتەواوى بۆم رۆون بوو و گومانم نەما كە دانراوى مەولەوىيە، لە ناوەرۆكىدا زۆر لە عەقىدەى مەرضىيەكەوه نزيكە واپىدەچىت يەكێكىيان لە يەكێكىيان وەرگىرابىت و، هەندى جار گومان بۆ ئەوه دەچىت كە ئەم دانراوهيانى داواى عەقىدەكە دانابىت و، هەندى لە شيعرەكانى ئەوى كردبىتەوه بە پەخشان.

ئەم دانراوه قوناغىكى دى لە پەخشانى كوردى لەسەر دەستى شاعىرى گەورەى كورد مەولەوىيدا ديارى دەكات. كە تا ئىستە لە هېچ سەرچاوەيەكدا باسى نەكراوه، مۆژووى ئەدەبى كوردى لى بى ئاگايە.

باسىكى دەستخەتەكە

باسى ئەم دەستخەتەم لە وتارىكدا نووسيوه رەنگە لە گوڤارى (كاروان) دا بۆلابىتەوه. بەلام باسى ئەو بەشەى كە ئەم دانراوهى مەولەوىدا تىدايە بەم جۆرەيە:

ئەم بەشە چوار لاپەرەى دەستخەتە كە هەر لاپەرەيەكەيان دوو لاپەرەى بەياضەكەى تىدايە. پىوانەى وێنەى دەستخەتەكە هەردوو لاپەرەكە بەسەر يەكەوه (٣٠×٨) يە. لاپەرەكان ناوبريان هەيهو بەسەر يەكەوه نىن، تەنها ئەوەندە نەبى سەرەتاكەى ماوه. ناوى نووسەرەوهو مۆژووى نووسىنهوهى ديار نىيە.

به‌خه‌تێکی وردی جوان نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام وینه‌که باش نه‌گیراوه‌و رەش دەرچوو. دياره کاتی خۆی نوسخه‌یه‌کی زۆر باش بووه و بایه‌خێکی تایبه‌تی به‌ به‌ره‌می مه‌وله‌ویی تیدا دراوه‌و، ئەم کتێبه‌ و عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌ و به‌شێکی باشی له‌ دیوانی مه‌وله‌ویی تیدا بووه.

به‌لام به‌ داخه‌وه ئەم کتێبه‌ به‌شی زۆری تیدا چوووه‌و، ئەو چەند لاپه‌ره‌ په‌رته‌وازی ماوه‌ته‌وه.

به‌گوێره‌ی سه‌رباسه‌کانی عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌که‌ ئەم چەند لاپه‌ره‌ چەند به‌شێکی له‌ چوار (مبحث)ی ئەوی گرتوووه‌ته‌وه و به‌شه‌کانی دی تیداچوون.

ئیمه‌ هه‌رچەند ته‌واوی کتێبه‌که‌مان له‌ ده‌ستدا نییه‌ و ناتوانین به‌ ته‌واویی کاره‌که هه‌لبه‌سه‌نگین به‌لام وه‌ك ده‌لێن: مشتێ نموونه‌ی خه‌رواریکه‌ و، له‌ پرووی ئەم چەند لاپه‌ره‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی مه‌وله‌ویی وه‌ك شاسواری بواری شیعر بووه‌، له‌ بواری په‌خشانی‌شدا له‌ سه‌رده‌می خۆیدا که‌موینه‌ بووه‌ و، له‌و سه‌رده‌مه‌دا سه‌لماندوویه‌تی که‌ زمانی کوردی زمانی نووسین و فی‌رکردن و کتیب نووسینه‌ و، ئەگه‌ر که‌سی ببێ و خاوه‌نی ببێ، هیچی له‌ زمانه‌کانی دی که‌متر نییه‌.

مه‌وله‌ویی له‌م کتێبه‌دا به‌و زاراوه‌ کوردیه‌ صافه‌ بێ گری‌ی خۆی، به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ره‌وان، باسێکی گرانی وه‌ك عه‌قیده‌ی خستوووه‌ته‌ به‌ر باس و لێکدانه‌وه‌ و، سه‌رکه‌وتووانه‌ بابه‌ته‌که‌ی ئەنجامداوه‌.

ئوه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ له‌م کتێبه‌یدا هیچ پێشه‌کی و سه‌ره‌تای نه‌نووسیوه‌ و، یه‌کسه‌ر چوووه‌ته‌ ناو باسه‌که‌، ئیتر ئه‌وه‌ نازانم کاتی خۆی هه‌ر وابوه‌، یان وای به‌سه‌ره‌ینراوه‌؟

هه‌رچۆن ببێ و دياره ئەم کتێبه‌ کتیبێکی گه‌وره‌ بووه‌و، په‌نگه‌ له‌ قه‌واره‌دا له‌ عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌که‌ که‌متر نه‌بووبێت و، ئیسته‌یش هه‌ر چاوه‌پروان ده‌بین به‌لکو نوسخه‌ی ته‌واوی ده‌ست بکه‌وێت و، ئەمیش وه‌ك به‌ره‌مه‌کانی دی چاوی خوینه‌رانی کورد پروون بکاته‌وه‌ و، کتیبخانه‌ی کوردیش جیگه‌ی تایبه‌تی بو‌شاکاریکی دیکه‌ی مه‌وله‌ویی ته‌رخان بکات.

ئهمه‌یش ئەو به‌شه‌ی کتێبه‌که‌ به‌ ده‌قه‌که‌ی خۆی دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ گوێره‌ی توانا و بو‌چوونی خۆم هیناومه‌ته‌وه‌ سه‌ر پینووسی کوردی:

بسم الله الرحمن الرحيم

«بزانه ئه كەسێ كه تهله بهی پښگه ی حەق دهكه ی، حيكمهت له خهلقی ئینس و جیندا عیبادهتکردن بۆ خودایه، عیبادهتکردنیچ تهوهقوفی بهستگه له ئیمان. هەر کەس که ئیمانی نهوێ عیبادهتکردنیچی دروست نییه، ئهگەر چه تهکلیفی لی دهکړی.

ئهمجار هەر وهختی ئیمان شرط بی بو دروستی عیبادهت واجبه لهسەر کوللی موکهللەفی له ئهوهوه مهعنا ی لوغهویی و شرعیی ئیمان بزانی ئیمانچ... ئهمما ئیمان له ئهصلى لوغهتدا: کرپانه به صاحب ئیمنی، یا کراندنی غیره ئیمن^(۹). ئهمما له عورفی لوغهتدا: ئیسمه بۆ تهصدق، یانی باوهپرکردنی دل. له بهر ئهم مونساهبه ئهوه تهصدق ناو نریاگه ئیمان. هەرکەسێ بیهوێ خوێ ئیمن دهوێ له عذاب و خوزلان، غهیریچ ئیمن دهکا له تهکذیب و له موخالهفه.

ئهمما له شرعدا: باوهپرکردنیکی قائمه به دل به هەرچی حهضرت -صلی الله علیه وسلم- له طهرهفی خوداوه ئاوردووویهتی، هەر چه ئیجماله به ئیجمال و هەر چه تفصیله به تفصیل؛ چونکه ئیمان ئهمریکی مهخفيه تهلهفوظکردن لهگهڵ قودرهت به کهلیمه ی شههادت شهرطیه.

به لێ ماباقی بهحتی ئیمان وهك ئهمه ییژن زیادیی و توقصانی دهبی یا نابی، عه مهل داخيله یا خاريجیه، تهقلیدی ئیعتیباری پی هیه یا نییه... ئهوه حهواله ی کتیبی طوولانیه. (إن شاء الله) عومر وهفای کرد دهخوینین.

ئهمما بزانه له بهر ئهمه (لیرهوه!)(^{۱۰}) به عزی جار وتمان: ئیمان باوهپرکردنی دل، به عزی جار وتمان: باوهپرکردنیکی قائیمه به دل. یه عنی مهعریفه تی پرووت هیچ نهفعی نادا.

(۹) ئهم تهعریفه لوغهویییه لیرهده بۆ ئیمان کردووویهتی له هیچ کام له کتیبهکانی دیدا نهمدیوه.

(۱۰) ئهم وشهم به باشی بۆ نهخوینرایهوه به نزیک له رینوسهکه ی خوێ پوونوسم کرد.

بوچی کافر فرهیان بووگن مه‌عریفه‌تی حه‌قیان بووگه وه‌کوو تریچ هه‌ر کافر بووگن. به‌لکو ئیمان ئاوردن به‌تسلیمی باطینی و به‌ئینقیادی قه‌لبی به‌بی عینادی ده‌وی، که‌وا له‌فارسیا پیی ده‌ویژن (گریویدن) راستگوی داشته‌ن.

ئهم باوه‌رکردنیچه که‌وا به‌عیباره‌تی ترپی ده‌لین: ئیذعان ئیعتقادیکه‌ ثابت و یه‌قین و جه‌زمیکی بی‌تهدید، له‌دوای فه‌ضلی خودای ته‌عالا (وبیده‌التوفیق والتأیید) ئیمان ده‌شی موکته‌سه‌ب بی‌یا: له‌که‌شف، یا له‌ویجدان، یا له‌ده‌لیل، یا له‌ته‌قلید.

خو‌لا‌صه‌ی که‌لام ئه‌گه‌ر چه‌ئیمان له‌که‌یفیاته‌، بی‌ئیختیاریه‌، ئه‌مما ئه‌سبابی ته‌حصیلی ئه‌و که‌یفیه‌ته‌ چونکه‌ ئیختیاریه‌ بینا له‌وه‌ ته‌کلیم به‌ ئیمان واقیع بووگه‌.

له‌دوای ئه‌مه‌ مه‌عنای لوغه‌ویی و شه‌رعیی ئیمانمان زانی و، زانیان ئاوردن چلۆن ده‌بی بزانه‌ ئه‌و ئه‌صلانه‌ که‌وا واجبه‌ ئیمان پی ئاوردنیان شه‌شن:

ئه‌وه‌له‌مینمان: ئیمان ئاوردنه‌ به‌ خودای ته‌عالا، یه‌عنی باوه‌رپ بی‌که‌ خودای ته‌عالا ناتیکه‌ (واجب الوجود)ه‌، ه‌یچکه‌س ئه‌وجودی ناوردگه‌، هه‌ر به‌ ذاتی خو‌ی مه‌وجوده‌، هه‌ر ئه‌وه‌ که‌ مه‌عبود و مه‌قصود و مه‌وجودی به‌ حه‌قه‌.

هه‌ر ئه‌وه‌ بی‌ شه‌ریک و بی‌ نه‌ظیر و ته‌نیای موطله‌قه‌.

حه‌قیقه‌تیکه‌ (۱۱)، بی‌ چه‌ند و چۆن، له‌ دائیره‌ی زانیی عه‌قل و خه‌یالی هه‌موو عاقلی بیروون.

ئه‌زه‌لی و ئه‌وه‌لییکه‌ بی‌ بیدایه‌ت، ئه‌به‌دی و ئاخیرییکه‌ بی‌ نه‌هایه‌ت، نه‌ سووره‌تییه‌ نه‌ هه‌یوولاتی، نه‌ جیسمیه‌ نه‌ جیسمانی، نه‌ زه‌مانیه‌ نه‌ مه‌کانی، نه‌ زه‌مینیه‌ نه‌ ئاسمانی، نه‌ عه‌ره‌ضه‌ و نه‌ جه‌وه‌ره‌، له‌ جیهه‌ت و هه‌یز ئه‌وده‌ره‌، غه‌یره‌ موته‌صیفه‌ به‌ حادیه‌ت، هه‌ر خو‌یه‌، نه‌ ئیتیحادی بو‌تابته‌ نه‌ حولولی هه‌یه‌، (من حیث الذات) له‌ هه‌موو چشتی دوورو ته‌ریکه‌، به‌ موته‌ضای صیفات به‌ هه‌موو چشتی نزدیکه‌، مووجیدی عاله‌م له‌ عه‌ده‌م، خالیقی مومکینات سه‌رجه‌م. (مؤثر في الوجود) هه‌ر ئه‌وه‌ به‌س (جل جلاله‌ وتعالی جنابه‌ الاقدس).

بی‌ وینه‌ و ماده‌، بی‌ موده‌ و ئاله‌ت.

وه‌بی‌ مانده‌گیی و عه‌جز و مه‌لاله‌ت.

(۱۱) لێره‌دا دوو لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م که‌ به‌یه‌که‌وه‌ وینه‌گیراون ته‌واو ده‌بی.

ئهم باسه‌ له‌ لاپه‌ره‌ (۱۴۵)ی عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌دا- له‌ته‌ك جیاوازییدا- به‌ شیع‌ر هه‌یه‌.

ئاوردى ۋە جۈد گشت ئىجازى عالم
 لى عىدىم، دىسان دىواتو عىدىم
 لى ئىزىل ئى بوو نى ھىچ بوو نى كىس
 بىي چوون لى گىل ھىموو چىچ ھىس

پاك و... (۱۲) لى عىب و نى قى و زىوال، مەۋسۇفە بى ھىموو صىفەتلىكى كىمال، چى صىفەتى جىلال و چى صىفەتى جىمال، صىفەتى خۇداى ئىحاطەى پىدا نادىرى.
 بىلى لى چىندى صىفەتى و جۈدى و زاتى قىس دىكرى كى ھىمووىان ھىر وىكوو زاتى.
 يانى خارىجى دىركى مەخلۇقاتى، ئىزىلىن و ئىبىدىن و بى كىفەت، نى موشابىھەت يان بى صىفەتى مەخلۇقات ھىيە و نى مۇناسىبەت
 ھىيەتە و، عىلمە و، ئىرادە و، قودرەت،
 سەمە و، بىسەرە و، كىلام، ئىمە ھەفت
 صىفەتى ھىشتمىن (بقا) يە يا (تكوين).

ھىيات: يەنى خۇداى تەئالا زىندەگى ھىيە ئىمما نىك وىك باقىى زىندەگانە، كى بى نەفس و رۇح و مىزاج دى، بىلكو زىندەگى ھىر بىزاتى خۇيە.
 ھىياتىچ چىنكى صىفەتلىكە عىلم و ئىرادە - بىشكو گشت صىفات - لى گىل ئىودا بى يەك نىن (امام الصىفات) ى پى دىژن، ئىگەر چى بىرو دوا لى صىفەتى ئىودا نىيە، تەئالى شانىە.

علىم: يەنى زانىن، زانىنىچ صىفەتلىكە وىشەتلى پى مونكىشىف دىوى، وىختى كى تەئاللىقى پىو بىسى.

يەنى خۇداى تەئالا عىلملىكى ھىيە مۇھىطە بى جىمىيى ئىشادى، چى واجب، چى مۇستەنىع، چى مۇمكىن، چى كۇللى، چى جۇزئى، لى ھىثىيەتى تەئاللىقە ھى باقىى صىفات شامىلتىرە.

ئىرادە: يەنى خۇاش، صىفەتلىكە ئىزىلى، ھىر لى ئىزىلدا تەئاللىقى بىستىگە بى و جۈدى جىمىيى كائىناتە ھى، لى (لاىزال) دا (كىلى قى وىتە) يىتە و جۈد، پىس و پىشى كى لى و جۈدى (مىرادتدا!) (۱۳) ھىيە مۇقتەضى عالمى ظاھىرە.

(۱۲) ئىم و شىم بۇ نىخۇئىنرايە ھى لى عىقىدە مەرضىيە كىدا (مۇقەدەس) نۇوسراۋە، بىلام لى دىستەتە كىدا، ھىرچەند بۇم نىخۇئىنرايە ھى، وا نىيە و شىتىكى دىيە.
 (۱۳) ئىمەشىم بى دىروستى بۇ نىخۇئىنرايە ھى.

وه ئيللا بووگه، ههيه، دهوئ، صبحهينئ، ئه مړو و، دوى به لای خداوه نيهه (عند ربي لا صباح لا مساء).

صيفه تيگه تابيعى عيلمه و موخه صيصى يه كئ له دوو طهره فنى مه قدووره به وقووع، ئايا شه پ ئايا خير.

بينه له مه خودای ته عالا موریدی شه پ و خیره. لاکين^(۱۴) ... هه ضره تی ره ببولعاله مين هيچ واجب نيهه، نه ئه صله حى دنيا، نه ئه صله حى دين. نه لوظفئ كه ئينسان نزيك كاته وه به طاعت دوورى خاته وه له مه عصيه ت، نه عيوه ض له هه ر دهر و ئازاران، نه شه وابه طاعه تگوزاران، نه عيقابه گوناهاكاران، نه (هيچكاميترا!) له باقى ئه شيان، هه تتا بوئ هه يه عه زابه داني موطيعان، شه وابه داني عاصيان، ئازارداني مندالان، ئاي هه يوانى به سته زوان.

به لكو ئه گهر شه وابه دانيه له سه ر طاعه ت مه حضى فه ضله، ئه گهر عيقاب و عه زابه يه له سه ر مه عصيه ت هه ينئ عه دله.

له هيچ كه س ته كليف ناكه به طاعه ت
زياده له هه دو ويسعه ت و طاقه ت
غوفراني بو گشت گوناها ن دهوئ
گه وه يا بچووك ئيللا شيرك نهوئ
مه ئالى موئميين به هه شته و نه عيم
مه سكه نئى كافر هه ميمه و جه حيم

له وه عدى هه ق ته عالا دا به ئيتتيفاقى هه موو لايئ، له وه عيديچيدا (عند أهل الحق) خولف هه رگيز ناوئ.

ئيه حتيمال هه يه ئاياتى وه عيد
مه حموول بن هه موو له ئينشاي ته هديد
شان و حالاتى بي هه ر شه رفنك
له نيسبه ت به حال مه خلوق پاك و چاك
دهمئ جه لالى و، دهمئ جه مالى
مه شغوولئى ناكه ئه م حال و له و حالئ

(۱۴) ليره يشدا دوو لاپه رهى ديكه ي ده سته ته كه ته واو ده بيت.

له لای قهولی موختار روئیته تی حهضره تی پهروهردگار جائیزه، ئەمما وقووعی له دنیادا به بیداری و بهچاوی سەر بهغیر له سهییدی سهروهه – علیه الصلاة والسلام من الله الأكبر – بۆ کهس نهبووگه و ناوی.

ههتتا روئیته تی که بۆ ئهویچ بوو

دهلێن ومختی بوو له دنیا دههچوو

ئهولیا – قدس سرهم – که ئیظهاری روئیته تیان فهرمووگه، ئهوه شوهوودیان قهلبیه بووگه، مهست بووگن، دینیان بۆ روئیته تی چووگه.

به لای به نهقلی تهشکیک نهماگه

بۆ زۆر بزورگان بهخه و پرووی داگه

ئهمما رۆژی قیامهت بێ کهیفیه تی موقابهله و جیههت روئیته تی (واجب الوجود) ی موطلهق، بۆ جهمیعی موسولمان واقع بوونی بێ تهشکیکه موحهققهقه. (وجوه يومئند ناضرة الي ربها ناظره).

عیلمی کونهی ذات بۆ کهس روونادا

نه له دنیادا نه له عوقبادا

ئههه بێژی: روئیته تی بوو، دهلیل چیه؟

روئیته تی موفیدی حهقیقهت نهیه؟

ذاتی نیشانهی بێ نیشانی بێ

دهشی عیلمی کهس چی لای زانی بێ؟

ئهوه بێته ضهبط ذهین و مهعریفهت

هههه وجووده و سهلب ئیضا فیه و صیفهت

«لا تقل کیف هو ولا ما هو

جل من لا اله الا هو»

... ئەمهته باوهههت بوی وه یهقین که بۆ حهق تهعالا ههیه نهوعی له بهندهکان که مهلایکهیه.

به فارسی پییان دهلێن: فریشته

جیسم نوورانی و لهطیف سروهته

پاک و بێ گونا و فهرمانبهردارن

موطیهی فهرمان پهروهردگارن

هه ر ئه مری بکاو هه رچه فه رمووگه
 نافه رمانییان ناوی و نه بووگه
 ئه و قیصصه ی له گه ل ره ببولعاله م بوو
 پرسین له حیکمه ت خه لقی ئاده م بوو
 تا حال یی ببین گشت له حیکمه تی
 هیچکام نه مینی عوقده ی شوبه ته تی
 نه ره خنه له فیعل (رب العزة) بوو
 نه ده رحه ق ئاده م طه عن و غه یبه ت بوو
 ئه ری مه لیکه ین، هارووت و مارووت
 که س بو ئیعتیراض ناوی سیته رووت
 وهر مه له که ین، ئه مه جه وابه
 ئازارن^(۱۵) عه ذاب نیه عیتابه
 قیصصه ی سیحریان بی تان و پویه
 حیکایه ته که یچ هه موو درویه
 ئیبلیس چون له ناو مه له کاندای بوو
 له صوحبه تیاندا خه لیکی پی چوو
 به ته غلیب ناوی به مه له ک بریا
 ئیستیثنای له جه مع ساجیدان کریا
 ئه ر نه خو (جن) ه ئه و (الخناس) ه
 شاهیدیچی قه ول ئیبن و عه باسه (رضی الله عنهما)
 فه رمووگیه: جین، ئه و زومره یانه
 وه له دیان ده بی ئیبلیس له وانه^(۱۶)

(۱۵) له ده ستخه ته که دا وه ک ئه وه یه که نووسیم، به لام له چاپه که دا (ئازاریان) ه ره نگه ده ستخه ته که هه له بیته.

(۱۶) لیره شدا دوو لاپه ره ی دیکه ی ده ستخه ته که ته واو ده بیته.

چه له صیفاتدا چه له ئەفعالدا.

ئەمما ئاگا بەو خاص بزانه

ئەم قەیدە قەیدی ھەر سە مەعنانە

ئەسمای حیسانی خودای تەعالا ئەگەر چ بە ھزار و یەک مەشھوورن، وە بە موافیقی
شەرع و سوننەتیچ نەوێد و نۆیان مەزکوورن، ئەمما ئەوانیچ ھەر وەک صیفات بێ
نیھایەت و غەیرە مەحسوورن، بۆچی ئەگەر ئەسمایە ئەگەر صیفاتە ھەموو مەنشەئیان
کەمالاتە، کەمالاتی نیھایەتی لە مەحالاتە، ھەر ئیسمی کە شەریعەت ئیذنی نەداوی،
ئیطلاقی ئەو ئیسمە بەسەر خودای تەعالادا جایز نیە و ناوی، ئەم قەولە موختارە و زۆر
ظەریفە، بۆیە وتگیانە ئەسمائوللا بینای لەسەر تەوقیفە.

ئیطلاق بە عەقڵی کئی دەیتوانی؟

ھەر خاصە شەرع و ئەدەب بزانی

بەعزیکێچ وتگیانە: ئیطلاقی بیلا تەوقیف بە ظەریقی تەسمیە جائیز نیە، نەک بە
ظەریقی تەوصیف.

لە لای بەعزیکێچ ئیطلاق ھەر دەوی

ئەگەر مووھیمی نالایق نەوی

میثالی مووھیم وەک عاریف بیرە

ھەرگاہ وەلی بئی جایز (مدیرە!)

بەعزئ تریچ ھەن مەزھەبیان وەبە

ئیطلاق - موطلقا - جەوازی ھەبە

قەولی ھەموویان صاحب خەلەلە

ھەر وا کە وتمان موختار ئەوێلە!

ئەم نیزاعیچە کە لە بەینی عولەماندایە نەک لە ئیطلاقی ئەسمای عەلەماندایە، بۆچی
کوللە واحیدی لە طائیفان ھەر یەکی بە عەلەمی بە لوغەتی خۆیان، وەک لەفزی (اللہ)
وەک لەفزی (یەزدان) ناوی حەق تەعالایان بردگە، ھیچ کەسێکیچ لە بوزورگان ئینکاری
نەکردگە، مەعلووم بووگە ئیطلاقی ئەمە بە ئیجماعی سکوتیە، ئیجماعی سکوتیچ بۆ
ئیذنی شەرع کافیه.

ئەویچە کە شەرع مانعی ئەویە یا ئەبئ مواریدیە، وەک ئەو کە خۆی یا مواریدی

مهوريدی ئیذنی شهرعیه، ئهلبهته ئهویچ جیی نیزاع نیه، بهشکو نیزاعیان له ئیسمیکدایه که مهئخوون له صیفهت و فیعلی حق تهعالایه.

وه به حهسهبی شهرع نهبو ئهو ئیسمه نه بو مورادیفی (نه انن دار دبووی!) نه مهنع، ههرچه که ظاهریری شهرع پیی وارید بوووی و مهعنای حهقیقی، حهقیقی دهرحق به خودا تهعالا دروس نهوی وهکو: ئیستیواو، یهدو، وهجه و، عهین... ئهوه له مهعنای حهقیقی ظاهریرهکهی تهنزیهی حق تهعالا دهکهن، ئهمجار یا تهفویضی دهکهن و ئیمانی پی تیرین (علی مراد الله) ههر چلونی که مهزههبی سهلهفه (رحمهم الله) یا تهئویلی دهکهن به موجازات و تهمثیل، ههر چلونی که مهزههبی خهلهفه (عليهم الرحمة) مهزههبی ئهوهل ئهسلهمه، مهزههبی دووهم ئهحکهم و ئهعلهمه.

ئهفعالی عهجائیبی حق تهعالا ههموو بی غهرض و بی عیلهتن، ئهمما پر له حکمهت و مهنفهعت و مهصلههتن، ههر ئایه و ههدیثی که وههمی عیلهتی لی ببری له لای ئههلی تهحقیق تهئویل به حکمهت و مهصلههت دهکری.

ههر چشتی که پهردهی عهدهمی لهسه ههگیریاوی، هاتویته وجود، لهههر جیگهی، بهههر وهزعی دانریاوی، لهه جیههتهوه که عیلمی حق تهعالا مونتههیه ئیرادهی ئهوی، موخهصیصیهی قودرهتی ئهوی، موبریزیه، ههروهها دهبی و به مهوقیعی خویه لهوه بهدیعتر و ظهرفتر نیه که ههیه.

(مالك الملك) به حق بی رهیب، حکیم و عهلیم و بی نهقص و عهیب، ههر تهصهروفی بکاته مولکی شههادت و غهیب، ئهگهر قهبطه، ئهگهر بهسطه، ئهر رحمهته، ئهر زحمهته، ئهر نیعمهته ئهر نیقمهت.... ههموو حکمهته فهضله و عدالهته، مونزهزه له نیسبهتی ظولم و قوبح و جهالهته، ظولم و ستهم و مالیکی عالهه؟ ههر قسهی شهطه! قهبیح و صاحیب فیعلی مهحموود و مهلیح؟ (ای!) وههم و غهلهطه!

غهیری ئهبدع و وهضعی بی مهوقیع ههضرهتی حکیم و عهلیم؟ (استغفرالله العظيم استغفرالله العظيم)

فیعلهن و حوکمهن دووره له فهحشا

مولکیچ مولکی خوئی، (یفعل مایشا)

بهه له وروودی شهرعی شریف حوکم به حوسن و قوبحی ئهفعالی ئههلی تهکلیم که ئهمیه حهسهنه سهبهبی مهده و تهوابه، ئهویانه قهبیحه سهبهبی زهم و عیقابه نازانی و نیه، بهلکو ههر شهریعهتی حهقه موثبیتییه و موبهینییه.

ئەو ئەرگىپراي ھەسەن و قەبىح
مەتھەلا، قەبوول واجبە و ھەريح
ھەر حوسن و قوبحى بەو مەعنا و یتە
عەقل بى ھوكمە و تىيدا شىتە
غەيرى ھەق ھاكم نىە لەویدا
نەك ھەر لەویدا بەل لە گشت جىدا
ھەر چلۆنى ھوكم ھەر ھوكمى ئەو ىە
ھوكمى كەسىچى وەسەردا نىە
لەسەر...